

We zien het terug niet zitten om in de tent te slapen. In de buurt van Erbach treffen we een schaftwagen (of werfkeet) aan in het midden van de bossen. Blijkbaar wordt deze keet gebruikt door houthakkers. De deur is niet op slot en we besluiten om hierin te gaan slapen. We kuisen eerst alles netjes op en koken ons potje. Het is 18.30 uur als we gaan slapen. Staf slaapt op de bank. Ludwig slaapt onder de tafel en Henk slaapt voor de deur.

Ik zou de varkenskop
ook kunnen verkopen.

Maandag 8 maart 2010

- Van : Erbach
- Naar : Rheinböllen
- Afstand : 39 km
- Stijgen : 1.107 m
- Dalen : 1.066 m
- Duur : 9 uur

Als we 's morgens opstaan meent Henk dat het tijdens de nacht zowat 12 à 15 graden gevoren heeft. Dit is zowat de koudste nacht tot nog toe van onze tocht. Staf heeft enkel wat last gehad van een "te korte" bank maar hij heeft het niet koud gehad. Hij heeft dan ook een slaapzak die temperaturen aankan tot min 35°C. Ludwig heeft nagenoeg niet geslapen van de kou omdat zijn slaapzak niet opgewassen is tegen deze lage temperaturen. Henk heeft het eveneens koud gehad maar hij had wel zijn thermisch ondergoed aangetrokken voor het slapen gaan. Onze schoenen zitten vastgevroren aan de grond. De tong van de schoen is eveneens bevroren waardoor het moeilijk en pijnlijk is om de schoenen aan te trekken. De keet is opgetrokken uit éénwandig metalen platen en is dan ook niets geïsoleerd. Achteraf bekeken waren we beter af geweest in de tent. We zullen het niet meer vergeten. Als we vertrekken worden we opgeschrikt door drie reeën in het bos die, eveneens opgeschrikt, van ons vandaan lopen.

Kerken komen we tegen in alle uitvoeringen. Hierboven lijkt de kerk aangebouwd te zijn tegen de overblijfselen van een fort of een kasteel.

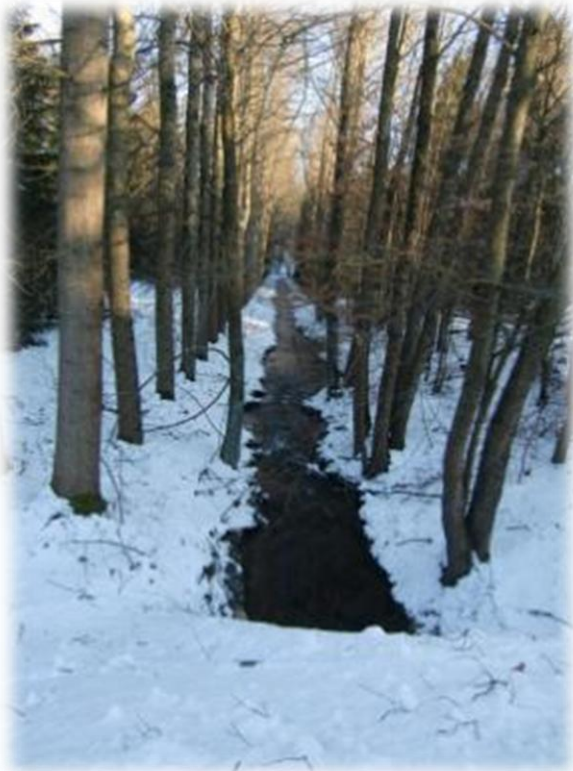
Deze burcht, in Oberwesel, is omgebouwd tot hotel. Voor 40 euro kan men er al overnachten.

Door de koude van afgelopen nacht hebben we dit keer gekozen voor een gezellig gasthaus in een pizzeria in Rheinböllen. Staf en Ludwig lusten wel een pizza maar Henk houdt toch meer van frietjes met het fijnste vlees van varkenskop. Het rode gelaat van Staf komt door de zon, of wat had u anders gedacht!

Dinsdag 9 maart 2010

- Van : Rheinböllen
- Naar : Trechtingshausen
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 495 m
- Dalen : 584 m
- Duur : 5 uur

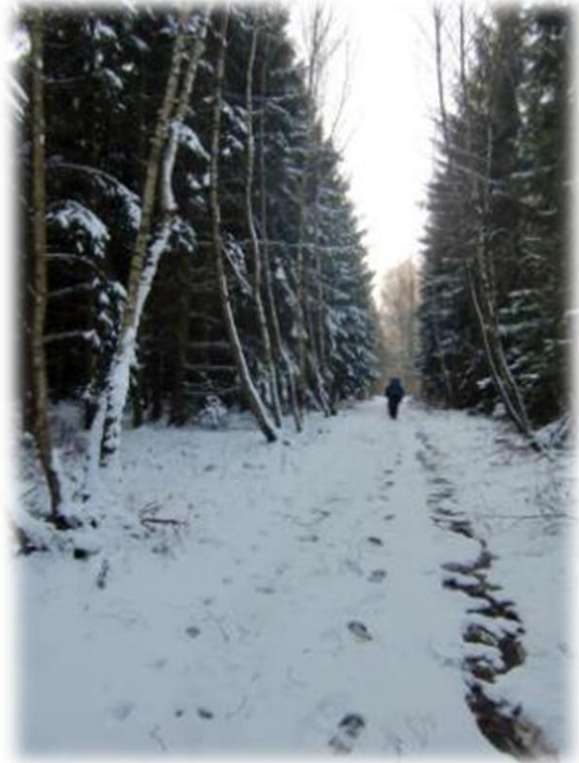
De warme douche en een echt bed hebben ons allen deugd gedaan. Ook een flinke scheerbeurt heeft ons deugd gedaan, alhoewel Staf wat problemen had bij het scheren.

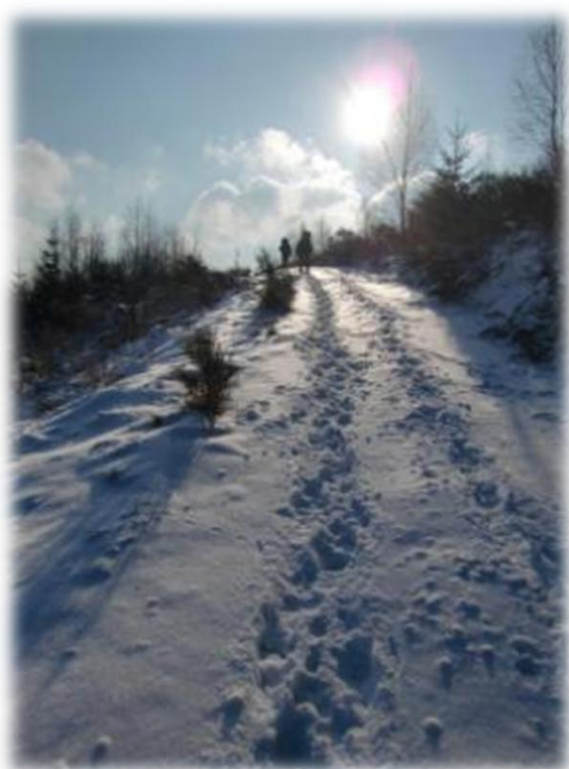
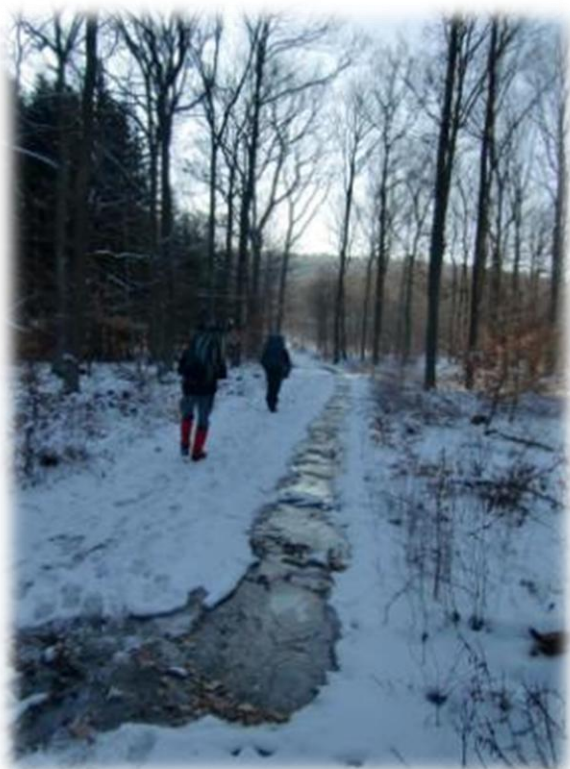

Overdag, in de zon, is er lichte dooi. In de schaduw blijft het echter vriezen. Regelmatig maakt een van ons een uitschuiver en komt dan al dan niet ten val. Maar gelukkig telkens zonder letsel.

We komen weer veel stormhout tegen. Het is telkenmale zoeken hoe we erdoor of omheen kunnen geraken.

De ene boomstam zit vol gaten van spechten en de andere boomstam lijkt wel een kunstwerkje door het werk van de voorbije storm.

We merken dat er hier en daar toch al wat stormpuin geruimd wordt.

In Trechtingshausen bemerken we nog een vakwerkhuis met een authentieke deur. We vinden echter geen brievenbus aan deze woning. Wij denken dan ook dat het onderste luikje, rechts naast de eigenlijke deur, omhoog geschoven kan worden en dat men daar dan de post in deponereert. Let op de ijsvorming op de baard van Staf. Volgens Henk is dit van het zeveren.

Staf vindt deze muurschilderij de mooiste van de gehele tocht. Hij vindt dat dit zeker niet zou misstaan op de woning van zijn schoonmoeder omdat die graag paddenstoelen eet.

We beëindigen onze tocht in Trechtingshausen. We overnachten in Gerhardshof waar we de enige gasten zijn. De uitbater is zo vriendelijk om Henk nog in de namiddag naar het station te brengen met zijn wagen. Staf en Ludwig overnachten in het gasthof en zullen morgen te voet naar het station gaan. Als we 's avonds aan tafel gaan om te eten komt de uitbater met een fles wijn voor de dag. Kijk zegt hij, dit werd geregeld door jullie vriend Henk toen hij uitstapte aan het station.

Ik geef het toe, ik ben de grootste pantoffelheld die er rond loopt.

Het zit er weer op. 193 km hebben we afgelegd. We hebben 5.636 m geklommen en 5.472 gedaald. Dit alles in 49 stapuren. Van Henk hebben we achteraf vernomen dat het verongelukte everzwijn door de boswachter werd weg gehaald. Henk heeft de kop dan ook niet kunnen opzetten maar hij droomt er nog elke nacht van. Van een plaatselijke stroper heeft hij, ter compensatie, een everzwijn gekregen dat maar twee jaar oud is en dus nog geconsumeerd kan worden. En de kop wordt opgezet en komt boven het bed te hangen!

Staf : staf.vangorp@skynet.be

Henk : info@houthandeljansen.nl

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com